

Onsdag den 15. december 2010

41. beklager, at der ikke er nogen finansieringsplan til at ledsage den fælles Afrika-EU-strategi, og opfordrer på ny til, at EUF bliver omfattet af EU-budgettet, således at der kan finde parlamentarisk kontrol sted med gennemførelsen af de forskellige EU-finansieringsinstrumenter, der anvendes i forbindelse med oprettelsen af de forskellige partnerskaber;

42. håber, at organer på ministerielt plan i højere grad bliver inddraget i strategiens gennemførelse;

43. opfordrer til, at Det Panafrikanske Parlament og Europa-Parlamentet sættes i stand til at udøve deres tilsynsfunktion i forbindelse med gennemførelse af den strategiske handlingsplan;

44. opfordrer de nationale parlamenter i Afrika og EU til at behandle og drøfte den strategiske plan;

*

* *

45. pålægger sin formand at sende denne beslutning til EU-Rådet og AU-Rådet, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU og Det Panafrikanske Parlament.

Grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union (2009) - effektiv gennemførelse efter Lissabontraktatens ikrafttrædelse

P7_TA(2010)0483

Europa-Parlamentets beslutning af 15. december 2010 om grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union (2009) - effektiv gennemførelse efter Lissabontraktatens ikrafttrædelse (2009/2161(INI))

(2012/C 169 E/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til præamblen til traktaten om Den Europæiske Union, særlig anden betragtning og fjerde til syvende betragtning,
- der henviser til EU-traktatens artikel 2, artikel 3, stk. 3, andet led, artikel 6 og artikel 7,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder af 7. december 2000, som proklameret den 12. december 2007 i Strasbourg,
- der henviser til konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om en strategi for Den Europæiske Unions effektive gennemførelse af chartret om grundlæggende rettigheder (KOM(2010)0573),
- der henviser til alle beslægtede konventioner og henstillinger vedrørende grundlæggende rettigheder fra Europarådet og FN, herunder fra specialiserede overvågningsorganer,
- der henviser til Den Europæiske Unions Domstols og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelser og retspraksis,

Onsdag den 15. december 2010

- der henviser til aftalememorandummet mellem Europarådet og Den Europæiske Union ⁽¹⁾,
  - der henviser til Stockholmprogrammet - Et åbent og sikkert Europa i borgernes tjeneste og til deres beskyttelse,
  - der henviser til aktivitets- og årsrapporterne fra Det Europæiske Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA),
  - der henviser til ngo-rapporter om menneskerettighederne,
  - der henviser til den offentlige høring, som Europa-Parlamentet holdt den 21.-22. juni 2010, om betydningen af chartret om grundlæggende rettigheder for udviklingen af et europæisk område med frihed, sikkerhed og retfærdighed,
  - der henviser til sin beslutning af 14. januar 2009 om situationen for grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union 2004-2008 ⁽²⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0344/2010),
- A. der henviser til, at Unionen i henhold til artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union bygger på et fællesskab af udelelige og universelle værdier i form af respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, solidaritet, retsstaten og respekt for menneskerettighederne for alle, som er bosat på EU's område, herunder personer, der tilhører mindretal; der henviser til, at effektiv beskyttelse og fremme af rettigheder skal være et overordnet mål for alle EU's politikker, også hvad angår deres eksterne dimension, og en afgørende betingelse for konsolideringen af Den Europæiske Union, som bidrager til fremme af freden, de værdier og principper, som menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder repræsenterer, og befolkningens velfærd,
- B. der henviser til, at Lissabontraktatens ikrafttræden skabte en ny situation i EU på menneskerettighedsområdet ved at gøre chartret om grundlæggende rettigheder (chartret) juridisk bindende og således omsætte grundlæggende værdier til konkrete rettigheder; der henviser til, at chartret siden vedtagelsen er blevet en inspirationskilde for europæiske domstoles retspraksis; der henviser til, at Kommissionen har offentliggjort en årlig rapport om gennemførelsen af chartret, og at fremme og gennemførelse af grundlæggende rettigheder, der bygger på chartret, skal indgå i FRA's årsrapporter,
- C. der henviser til, at der skal udvikles en ægte kultur for grundlæggende rettigheder, som fremmes og styrkes i både EU-institutionerne og medlemsstaterne, navnlig når de anvender og gennemfører EU-lovgivning, såvel internt som i forbindelser med tredjelande,
- D. der henviser til, at Europa-Parlamentet i henhold til sin forretningsorden årligt kan behandle, undersøge og vurdere situationen for de grundlæggende rettigheder og fremsætte henstillinger,

Den nye arkitektur for grundlæggende rettigheder efter Lissabon

1. understreger, at effektiv beskyttelse og fremme af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder er grundlaget for demokratiet og retsstaten i EU og en væsentlig forudsætning for konsolideringen af det europæiske område med frihed, sikkerhed og retfærdighed og kræver handling på flere planer (internationalt, europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan); understreger endvidere den rolle, som regionale og lokale myndigheder kan spille for gennemførelse og fremme af disse rettigheder i praksis; opfordrer derfor alle EU's institutioner og medlemsstaternes regeringer og parlamenter til inden for de nye institutionelle og retlige rammer, som Lissabontraktaten har skabt, at udarbejde en omfattende intern menneskerettighedspolitik for EU, som omfatter effektive ansvarlighedsmekanismer på både nationalt plan og EU-plan med henblik på bekæmpelse af krænkelse af menneskerettighederne;

⁽¹⁾ CM(2007)74.

⁽²⁾ EUT C 46 E af 24.2.2010, s. 48.

Onsdag den 15. december 2010

2. gør opmærksom på sine beslutninger og sine mundtlige forespørgsler med forhandling samt resultaterne af missioner i 2009 vedrørende konkrete tilfælde af trusler mod grundlæggende rettigheder såsom privatlivets fred, den personlige værdighed og databeskyttelse, forbud mod tortur, tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed, ytrings- og informationsfrihed, presse- og mediefrihed, ikke-forskelsbehandling, brug af mindretalssprog, romaernes situation og fri bevægelighed, romakvinder, forskelsbehandling af personer af samme køn, der er gift eller lever i registreret partnerskab, mindreårige, tilbageholdelsescentre for indvandrere og påstået ulovlig tilbageholdelse af fanger inden for rammerne af CIA's program for ekstraordinære overførsler; understreger, at alle disse beslutninger afspejler de værdier, der er indeholdt i chartret, viser Parlamentets klare engagement i, at de grundlæggende rettigheder beskyttes til enhver tid, og sender klare politiske budskaber til alle mennesker i EU, medlemsstaterne og EU-institutionerne samt til internationale partnere;
3. beklager, at Rådet og Kommissionen hverken har fulgt op på nogen af anbefalingerne i Europa-Parlamentets betænkning fra 2007 om CIA's påståede brug af europæiske lande ved transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger ⁽¹⁾ eller har orienteret Europa-Parlamentet om drøftelserne mellem EU og USA om dette spørgsmål;
4. finder det nødvendigt at overveje udviklingen vedrørende beskyttelse af grundlæggende rettigheder efter Lissabon og ønsker med denne beslutning at præcisere den rolle, som de enkelte institutioner og mekanismer bør spille i den nye europæiske arkitektur for grundlæggende rettigheder;
5. gentager, at Lissabontraktatens ikrafttræden den 1. december 2009 har ført til grundlæggende retlige ændringer af EU, som i stigende grad bør markere sig som et fællesskab med fælles værdier og principper; bifalder således EU's nye system til beskyttelse af grundlæggende rettigheder på flere niveauer, som hidrører fra mange kilder og styrkes gennem en række mekanismer, herunder det juridisk bindende charter, de rettigheder, som EMRK garanterer, og hvis anerkendelse hidrører fra EU's forpligtelse til at tiltræde konventionen, og de rettigheder, der bygger på medlemsstaternes forfatningsmæssige traditioner og deres fortolkning i henhold til ECHR's og Domstolens retspraksis;
6. bekræfter, at chartret har samme juridiske værdi som traktaterne og repræsenterer den mest moderne kodificering af grundlæggende rettigheder, skaber en god balance mellem rettigheder og solidaritet og omfatter borgerlige, politiske, økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder samt tredjegerationsrettigheder (dvs. ret til god forvaltning, informationsfrihed, sundt miljø og forbrugerbeskyttelse); mener, at EU bør udarbejde en lovgivningsmæssig ramme til beskyttelse mod virksomheders krænkelse af grundlæggende rettigheder;
7. understreger, at indarbejdelsen af chartret i EU's primære ret ikke udvider EU's kompetenceområde, men er i overensstemmelse med nærhedsprincippet og skaber nye ansvarsområder for beslutningstagnings- og gennemførelsesorganerne og ligeledes for medlemsstaterne, når de gennemfører EU-lovgivning på nationalt plan, og at chartrets bestemmelser således kan anvendes direkte af EU's domstole og nationale domstole; opfordrer EU's institutioner og medlemsstaterne til at forbedre sammenhængen mellem deres forskellige organer med ansvar for overvågning og gennemførelse med henblik på effektiv anvendelse af den fastlagte overordnede ramme og til at styrke en EU-dækkende overvågningsmekanisme og et hurtigt varslingsystem, f.eks. den universelle regelmæssige gennemgang;
8. minder om, at respekt for EU's kerneværdier og beskyttelse og fremme af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder udgør et fælles grundlag for EU's forbindelser med tredjelande, og understreger, at EU også på det punkt er bundet af chartret; minder i denne forbindelse om, at fremme af demokrati og retsstatsprincippet går hånd i hånd med overholdelse, beskyttelse og fremme af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder; understreger, at Tjenesten for EU's Optræden Udadtil inden for EU's nye institutionelle struktur kun kan give mulighed for at forbedre sammenhængen i og effektiviteten af de udenrigspolitiske bestræbelser på at fremme menneskerettigheder og demokrati, hvis en menneskerettighedsbaseret tilgang til tjenestens struktur, ressourcer og aktiviteter støttes; understreger, at Unionen fører an i indsatsen for at fremme menneskerettighederne i verden; opfordrer i denne forbindelse EU til at sikre, at menneskerettighedsklausuler i internationale aftaler bliver håndhævet, at aftaler med tredjelande afspejler principperne i chartret, og at der opretholdes en sammenhæng mellem EU's interne og eksterne menneskerettighedspolitikker;

(1) EUT C 287 E af 29.11.2007, s. 309.

Onsdag den 15. december 2010

9. bekræfter, at EU's tiltrædelse af EMRK vil udgøre et mindstemål for beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i Europa og give adgang til endnu en mekanisme til håndhævelse af menneskerettighederne, nemlig muligheden for at klage til ECHR over en EU-institutions eller en medlemsstats handling, som indebærer en krænkelse af menneskerettighederne, i forbindelse med gennemførelse af EU-lovgivning, såfremt spørgsmålet hører ind under EMRK, og at ECHR's retspraksis dermed vil yde et ekstra bidrag til EU's nuværende og fremtidige indsats for overholdelse og fremme af grundlæggende frihedsrettigheder på områderne borgerlige rettigheder og retlige og indre anliggender som supplement til Domstolens retspraksis på dette område;

10. opfordrer alle EU's og Europarådets medlemsstater til at give udtryk for deres klare politiske engagement i, og vilje til at støtte, tiltrædelsesprocessen og -aftalen og til at sikre gennemsigtighed i tiltrædelsesprocessen og understreger samtidig, at der bør gennemføres en passende høring af de relevante interessenter; opfordrer Kommissionen til at runde sine interne høringer og forhandlingerne med Europarådet af med at finde hensigtsmæssige løsninger på de væsentligste tekniske spørgsmål med henblik på inden for en rimelig tidsfrist at fuldføre tiltrædelsesprocessen og sikre det højeste mulige beskyttelsesniveau for menneskerettigheder i Europa;

11. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre opmærksom på fordelene ved tiltrædelse af EMRK og på alle de krav, der skal opfyldes af ansøgerne, ved at udarbejde retningslinjer om hensigtsmæssig anvendelse og virkningerne af denne nye mekanisme, således at det sikres, at den kan anvendes effektivt, og ved at medtage den i uddannelsen af alle relevante fagfolk;

12. bifalder Lissabontraktatens nye horisontale forpligtelser til at bekæmpe social udstødelse og forskelsbehandling og fremme social retfærdighed og beskyttelse, ligestilling mellem mænd og kvinder, respekt for privatliv og familieliv, solidaritet mellem generationerne og beskyttelse af børns rettigheder og ligeledes udvikle en fælles asyl- og indvandringspolitik og bekæmpe menneskehandel, samt den udtrykkelige henvisning til personer, der tilhører mindretal, hvilket er udtryk for en anden af EU's grundlæggende værdier; bifalder EU's nye status som juridisk person, som giver det mulighed for at tiltræde internationale traktater, forbedringen af retsbeskyttelsen med udvidelsen af Domstolens kompetence til områder med indlysende relevans for beskyttelsen af grundlæggende rettigheder, f.eks. politisamarbejde og retligt samarbejde på det strafferetlige område, Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters styrkede indflydelse på den europæiske beslutningsproces, navnlig i form af evaluering af gennemførelsen af EU's politik for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, den større rolle, der er tildelt de europæiske borgere, som nu har beføjelse til at tage initiativ til EU-lovgivning gennem det europæiske borgerinitiativ, og forpligtelsen til at føre en åben, gennemsigtig og regelmæssig dialog med de repræsentative sammenslutninger og civilsamfundet (artikel 11, stk. 2, i TEU);

13. kræver fuld og sammenhængende gennemførelse i overensstemmelse med international og europæisk menneskerettighedslovgivning af Stockholmprogrammet, som omsætter traktatens forpligtelser og principper i praksis ved at fastsætte strategiske retningslinjer for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed;

Institutioner, der gennemfører den nye arkitektur for grundlæggende rettigheder

14. mener, at de europæiske institutioner ofte har handlet parallelt i forbindelse med beskyttelse af grundlæggende rettigheder, og opfordrer dem derfor til at overveje de trufne foranstaltninger og til at forbedre deres indbyrdes samarbejde, f.eks. via etablering af et interinstitutionelt samarbejde om den årlige overvågning af menneskerettighedssituationen i EU, således at institutionerne kan bygge på hinandens rapporter;

15. noterer sig, at der er oprettet en kommissærpost med ansvar for retlige anliggender, grundlæggende rettigheder og EU-borgerskab, og betragter det som et bevis på Kommissionens ønske om at intensivere indsatsen på området for grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og som en efterkommelse af Parlamentets gentagne anmodninger herom; mener, at en sådan opdeling mellem retfærdighed og sikkerhed ikke bør skærpe det misforståede modsætningsforhold mellem nødvendigheden af at beskytte alle menneskers menneskerettigheder og nødvendigheden af at garantere deres sikkerhed; mener, at den nye kommissær bør lægge særlig vægt på EU's politikker til bekæmpelse af ulovlig migration og terrorisme, og at kommissærkollegiets fulde støtte er afgørende for, at den nye kommissær kan opretholde en høj profil;

16. opfordrer Kommissionen til at udnævne 2013 til det europæiske år for medborgerskab for at sætte skub i debatten om EU-borgerskab og oplyse EU's borgere om deres rettigheder, navnlig de nye rettigheder, der er en følge af Lissabontraktatens ikrafttræden;

Onsdag den 15. december 2010

17. forventer, at den nye kommissær i overensstemmelse de intentioner, der allerede er kommet til udtryk, træffer konkrete foranstaltninger, og bifalder navnlig som det vigtigste tilsagnet om at indføre en konsekvensanalyse vedrørende grundlæggende rettigheder for alle nye lovgivningsforslag, at overvåge lovgivningsprocessen for at sikre, at nye endelige tekster er i overensstemmelse med chartret, at anvende en nultolerancepolitik ved overtrædelse af chartret, foretage grundige undersøgelser og indlede overtrædelsesprocedurer, når medlemsstaterne ikke opfylder deres menneskerettighedsforpligtelser ved gennemførelse af EU-lovgivning, og at sikre, at EU's borgere er velinformerede om den nye arkitektur for grundlæggende rettigheder; slår til lyd for en opfølgning af Kommissionens meddelelse fra 2003 om artikel 7 i traktaten om Den Europæiske Union (KOM(2003)0606) med henblik på at definere en gennemsigtig og sammenhængende metode til håndtering af mulige krænkelse af menneskerettighederne og anvende artikel 7 i TEU, når det er relevant, på grundlag af den nye menneskerettighedsarkitektur;

18. minder Kommissionen om, at den skal undersøge, om alle nye lovgivningsforslag er i overensstemmelse med chartret, og at den skal kontrollere eksisterende instrumenter med samme formål; foreslår, at det i konsekvensanalyser, der ledsager Kommissionens forslag, klart bør angives, hvorvidt forslagene er i overensstemmelse med chartret, så dette skridt bliver et naturligt led i fremsættelsen af lovgivningsforslag; minder Kommissionen om, at den er forpligtet til at foretage brede høringer af de berørte parter for at sikre sammenhæng og gennemsigtighed i Unionens handlinger (artikel 11, stk. 3, i TEU); understreger i denne forbindelse, at FRA-plattformen er vigtig for udførelsen af denne opgave;

19. minder Kommissionen om, at den bør gennemføre objektive undersøgelser og indlede traktatbrudsprocedurer, når en medlemsstat i forbindelse med gennemførelse af EU-lovgivning krænker de rettigheder, der er nedfældet i chartret; minder endvidere Kommissionen om, at den skal anmode medlemsstaterne om pålidelige data og oplysninger, at den også skal indsamle oplysninger fra ikke-statslige kilder, og at den skal anmode FRA og andre menneskerettighedsorganer om bidrag;

20. gør opmærksom på stigende nationalisme, fremmedhad og forskelsbehandling i nogle medlemsstater og understreger, at Kommissionen bør gøre en aktiv indsats for at forhindre og bekæmpe disse mulige krænkelse af grundlæggende rettigheder;

21. understreger betydningen af Kommissionens årlige overvågning af overholdelsen af chartret og bemærker, at dens overvågningsrapporter bør indeholde en analyse af gennemførelsen af de garanterede rettigheder, en vurdering af de mest omstridte spørgsmål og af situationen for de mest sårbare grupper i EU, en redegørelse for eksisterende mangler i beskyttelsen samt en kortlægning af de vigtigste tendenser og strukturelle problemer på nationalt plan og EU-plan med henblik på at foreslå konkrete initiativer og foranstaltninger, og anbefaler, at bedste praksis formidles til medlemsstaterne;

22. glæder sig over Kommissionens meddelelse om strategien for Den Europæiske Unions effektive gennemførelse af chartret om grundlæggende rettigheder, der bl.a. omhandler dens forebyggende tilgang ved den effektive gennemførelse, betydningen af interne uddannelsesinitiativer om grundlæggende rettigheder, systematisk kontrol af aspekter vedrørende grundlæggende rettigheder i Kommissionens konsekvensanalyser udført af udvalget for konsekvensanalyse samt en målrettet kommunikationsindsats, der er tilpasset til forskellige relevante situationer; bifalder endvidere den vægt, der i meddelelsen lægges på betydningen af de politiske kriterier for tiltrædelse, som blev fastsat af Det Europæiske Råd i København i 1993 og kræver, at ansøgerlande skal have oprettet stabile institutioner, som garanterer demokrati, retsstatsforhold, menneskerettigheder samt respekt for og beskyttelse af mindretal; mener, at fastholdelsen af dette kriterium støtter beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder i de fremtidige medlemsstater;

23. opfordrer Kommissionen til at håndhæve de værdier og principper, der er nedfældet i traktaten og chartret, og fremme den strategi, der er fastlagt i Stockholmprogrammet, gennem konkrete lovgivningsforslag, samtidig med at den tager ECHR's retspraksis i betragtning under udførelsen af disse aktiviteter; kræver endvidere, at den gældende EU-ret tilpasses til Lissabontraktaten inden for politisamarbejde og retligt samarbejde, og at den demokratiske ansvarlighed styrkes i området med frihed, sikkerhed og retfærdighed;

24. henstiller, at der etableres et samarbejdsforhold mellem kommissæren med ansvar for retlige anliggender, grundlæggende rettigheder og EU-borgerskab og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, ved at kommissæren regelmæssigt indbydes til at udveksle synspunkter om aktuelle spørgsmål og udvikling med relevans for grundlæggende rettigheder;

Onsdag den 15. december 2010

25. understreger, at Europa-Parlamentet også bør styrke sin egen konsekvensanalyse vedrørende grundlæggende rettigheder i forbindelse med lovgivningsforslag og ændringsforslag, der behandles i lovgivningsprocessen, for at gøre den mere systematisk, navnlig ved at udvide de muligheder, der for øjeblikket eksisterer i medfør af artikel 36 i Parlamentets forretningsorden om overholdelse af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og at det bør anmode Juridisk Tjeneste om at udtale sig om retlige aspekter af spørgsmål om grundlæggende rettigheder i EU;

26. opfordrer Rådet til at indføre de ændringer, som traktaten kræver, og overholde chartret under lovgivningsprocessen; bifalder derfor nedsættelsen af Rådets stående Gruppe vedrørende Grundlæggende Rettigheder, Borgerlige Rettigheder og Fri Bevægelighed for Personer og understreger betydningen af, at dette nye organ har et bredt mandat til at inddrage ethvert spørgsmål vedrørende grundlæggende rettigheder i EU og medlemsstaterne og fungere som et forum for Rådets drøftelser om interne menneskerettigheds-spørgsmål, og at dette nye organ også i sine forbindelser med Europa-Parlamentet, arbejder gennemsigtigt og effektivt;

27. bekræfter den interinstitutionelle aftale »Interinstitutionel fælles indstilling til konsekvensanalyse«⁽¹⁾, der henvises til i Kommissionens meddelelse om strategien for Den Europæiske Unions effektive gennemførelse af chartret om grundlæggende rettigheder, hvor det fastsættes, at Europa-Parlamentet og Rådet er ansvarlige for at analysere konsekvenserne af deres egne ændringsforslag;

28. opfordrer Rådet til at sikre, at Rådets Gruppe vedrørende Grundlæggende Rettigheder, Borgerlige Rettigheder og Fri Bevægelighed for Personer har et bredt mandat, der f.eks. kan omfatte drøftelse af og officielle udtalelser om rapporter fra FRA (som supplement til henstillinger fra FN's traktatorganer, særlige procedurer og mekanismer), vurdering af EU's instrumenters og politikkers eksterne indvirkning på menneskerettighederne, i samarbejde med Rådets Gruppe vedrørende Menneskerettigheder, sikring af samordning med agenturer uden mandat, men med indvirkning på menneskerettighedsområdet (f.eks. EIB og Frontex), undersøgelse af EU's og medlemsstaternes undertegnelse, ratificering og overholdelse af internationale menneskerettighedsinstrumenter og oprettelse af et forum, hvor Rådet kan drøfte interne menneskerettigheds-spørgsmål;

29. kræver, at dets ret til demokratisk kontrol respekteres på grundlag af traktaterne; fastholder, at det er nødvendigt at øge gennemsigtigheden og aktindsigten mellem EU-institutionerne for at forbedre det interinstitutionelle samarbejde, bl.a. hvad angår ansvarliggørelse, i sager vedrørende grundlæggende rettigheder; understreger sin opgave bestående i at følge op på sine beslutninger om grundlæggende rettigheder i EU og sin opgave bestående i at evaluere andre EU-institutioners arbejde og stille dem til ansvar for deres handlinger eller undladelser, når det vurderer udviklingen på området (f.eks. ved hjælp af årsrapporter), hvor det kombinerer politiske budskaber med en faktabaseret tilgang; understreger sin ret i henhold til artikel 218, stk. 10, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde til straks at blive underrettet fuldt ud om alle faser i proceduren for indgåelse af internationale aftaler mellem Unionen og tredjelande eller internationale organisationer;

30. bekræfter, at Domstolen spiller en mere betydningsfuld rolle for at sikre, at alle EU's institutioner, agenturer og medlemsstater, der gennemfører EU-lovgivning, overholder chartret behørigt, og bemærker, at dette vil give Domstolen mulighed for at styrke og videreudvikle sin retspraksis vedrørende grundlæggende rettigheder; understreger, at de nationale domstole, Domstolen og ECHR skal samarbejde fast for at fremme udviklingen af et sammenhængende system af retspraksis på området;

31. understreger, at den rolle, som FRA spiller for den løbende overvågning af grundlæggende rettigheder i EU og Lissabontraktatens konsekvenser på dette område, ved at levere analyse, bistand og ekspertise, en opgave, der kræver kvalitet, objektivitet, reel uvildighed og gennemsigtighed; opfordrer Kommissionen til at revidere og styrke FRA's mandat for at tilpasse agenturets arbejde til de nye krav, der er baseret på Lissabontraktaten og chartret; påpeger, at FRA's overvågningsfunktion inden for rammerne af det reviderede mandat bør omfatte tiltrædelseslandene; konstaterer, at der derfor er behov for tilstrækkelige ressourcer til, at agenturet kan løse de opgaver, som gennemførelsen af chartret afstedkommer; gentager sin anmodning om at blive fuldt ud tilknyttet revisionen af FRA's flerårige program; glæder sig over indføjelser af et bilag i FRA's årsberetning, der viser medlemsstaternes ratifikation af internationale menneskerettighedsinstrumenter;

32. understreger, at FRA's hovedopgave er at forsyne de beslutningstagende institutioner med oplysninger og data om spørgsmål vedrørende grundlæggende rettigheder, og at det derfor indsamler og analyserer oplysninger og data og øger bevidstheden ved at udføre videnskabelig forskning og undersøgelser, der er baseret på grundige metoder, udgive tematiske rapporter og årsrapporter og skabe netværkssamarbejde og fremme dialogen med det civile samfund; bifalder agenturets årsrapport fra 2009 og dets strategi gående ud på at forelægge en sammenlignende oversigt og fremhæve god praksis i de 27 medlemsstater;

⁽¹⁾ Rådets dokument 14901/05 af 24.11.2005.

Onsdag den 15. december 2010

33. opfordrer EU's beslutningstagende institutioner til at anvende de data og oplysninger, som FRA har leveret, i en lovgivningsmæssig aktivitets forberedende fase og under beslutnings- og/eller overvågningsprocesser og til at samarbejde løbende og tæt med FRA og samtidig inddrage dets ngo-platform;
34. opfordrer alle andre EU-agenturer til at overholde deres forpligtelse til at beskytte de grundlæggende rettigheder og til at integrere grundlæggende rettigheder i alle deres aktiviteter; opfordrer EU til at sikre, at dets agenturer kan drages fuldt ud til ansvar på dette punkt;
35. opfordrer Rådet og Kommissionen til at give Frontex mulighed for at indlede et struktureret samarbejde med de agenturer, der beskæftiger sig med grundlæggende rettigheder eller indvandrere eller asyl, og med FN's Højkommissær for Flygtninge (UNHCR) med henblik på at lette de operationer, der har betydning for beskyttelsen af menneskerettighederne; bifalder den samarbejdsaftale, som Frontex og FRA undertegnede i 2010;
36. understreger, at EU og medlemsstaterne inden for deres respektive ansvarsområder er fælles om forpligtelserne på området for gennemførelse og/eller håndhævelse af menneskerettigheder og grundlæggende rettigheder i overensstemmelse med nærhedsprincippet, og at dette fælles ansvar og denne delte kompetence både repræsenterer en mulighed og en forpligtelse for medlemsstaterne og EU's institutioner; understreger, at de nationale parlamenters rolle er blevet styrket med Lissabontraktaten, og støtter iværksættelsen af en formel løbende dialog mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter;
37. minder medlemsstaterne om, at de er forpligtede til på anmodning at forelægge Kommissionen, som traktaternes vogter, pålidelige data og oplysninger;
38. understreger, at medlemsstaternes dømmende organer har stor betydning for overholdelsen og håndhævelsen af de grundlæggende rettigheder, og opfordrer derfor indtrængende til, at let adgang til domstolene og en rimelig tidsfrist for behandling af sager støttes, hvilket vil styrke beskyttelsen af grundlæggende rettigheder og menneskerettigheder; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at fremme den igangværende uddannelse af nationale dommere i grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, herunder de nye aspekter på området efter Lissabontraktatens ikrafttræden;
39. mener, at EU ikke blot bør skride ind over for krænkelse af grundlæggende rettigheder, efter at de har fundet sted, men også bør forsøge at forhindre dem; kræver derfor en overvejelse af mekanismer til tidlig påpejning af potentielle krænkelse af grundlæggende rettigheder i EU og medlemsstaterne, midlertidig frysning af foranstaltninger, der udgør sådanne krænkelse, og fremskyndede retlige procedurer til fastsættelse af, om en foranstaltning er i strid med EU's grundlæggende rettigheder, og kræver sanktioner, såfremt den type foranstaltninger alligevel gennemføres i strid med EU-lovgivningen;
40. opfordrer EU's institutioner og medlemsstaterne til at intensivere bestræbelserne på at øge offentlighedens bevidsthed og informere den korrekt, da grundlæggende rettigheder kan beskyttes mere effektivt, hvis borgerne kender deres egne rettigheder og de mekanismer, der kan beskytte dem; opfordrer til, at samfundsmæssige organisationers og relevante ngo'ers erfaringer udnyttes aktivt, og til, at der løbende samarbejdes med alle disse organer, når den nye arkitektur for grundlæggende rettigheder gennemføres, og der træffes foranstaltninger i specifikke sager;
41. understreger sin ret til årligt at udarbejde en betænkning om situationen for grundlæggende rettigheder i EU og påpeger, at spørgsmål vedrørende grundlæggende rettigheder vil blive taget op over for EU's institutioner, agenturer eller medlemsstater, hvis det er nødvendigt;

Samarbejde med internationale organisationer i den nye arkitektur for grundlæggende rettigheder

42. henstiller, at det undersøges, hvordan EU's institutioner og agenturer kan samarbejde bedre med internationale organisationer, som beskæftiger sig med beskyttelse af grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, og hvordan erfaringer på området kan formidles og udnyttes bedre;
43. opfordrer EU's institutioner til at udnytte aftalememorandummet mellem Europarådet og EU fuldt ud med henblik på større synergi og sammenhæng på europæisk plan og henstiller til bedre udnyttelse af menneskerettighedsovervågningsmekanismers ekspertise og Europarådets standarder og konklusioner for på den måde at undgå dobbeltarbejde; bekræfter nødvendigheden af, at EU inddrages mere i Europarådets menneskerettighedskommisssærs arbejde, og af, at EU tager større hensyn til dette arbejde, når den iværksætter politikker vedrørende frihedsrettigheder, retfærdighed og sikkerhed;

Onsdag den 15. december 2010

44. opfordrer EU's medlemsstater til at undertegne og ratificere Europarådets og FN's vigtigste menneskerettighedskonventioner og de tilhørende valgfri protokoller, deriblandt den europæiske socialpagt (revideret), Europarådets konvention om indsatsen mod menneskehandel, rammekonventionen om beskyttelse af nationale mindretal, den europæiske pagt om regionale sprog eller mindretalssprog, FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, FN's konvention om flygtninges retsstilling, FN's konvention om beskyttelse af vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder, FN's konvention om organiseret kriminalitet og dens to protokoller om menneskehandel og -smugling, FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder, FN's konvention om barnets rettigheder og FN's konvention om rettigheder for personer med handicap; henstiller endvidere, at internationale dokumenter tages mere i betragtning i EU's lovgivningsproces, og at der henvises mere til dem;

45. understreger, at det er nødvendigt at være tilstrækkeligt opmærksom på FN's forskellige overvågningsmekanismer og på FN's menneskerettighedsorganers konklusioner, og anmoder om, at disse organers henstillinger med relevans for medlemsstaterne overvåges nøje; understreger betydningen af FN's Menneskerettighedsråds universelle regelmæssige gennemgang; anbefaler, at der samarbejdes med Kontoret for FN's Højkommissær for Menneskerettigheder og med FN's flygtningehøjkommissærs kontor; og bifalder, at FN's højkommissær for menneskerettigheder har åbnet sit første europæiske regionale kontor i Bruxelles;

46. understreger, at Kontoret for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder (ODIHR), OSCE's særlige repræsentanter for mediefrihed og bekæmpelse af menneskehandel og højkommissæren for nationale mindretal spiller en vigtig rolle og arbejder aktivt;

47. opfordrer de medlemsstater, der sidder i FN's Sikkerhedsråd, til at sikre garanti for de proceduremæssige rettigheder, når påståede terrorgrupper eller terrorister opføres på eller fjernes fra lister, sådan som det kræves i henhold til relevant retspraksis i Domstolen;

De mest presserende udfordringer i den nye epoke

48. understreger, at den nye arkitektur vil blive målt på, hvor effektivt de mest presserende problemer og hyppigst forekommende krænkelse håndteres af de ansvarlige institutioner både i medlemsstaterne og på EU-plan, også inden for rammerne af EU's eksterne forbindelser;

49. minder derfor om alle sine beslutninger, debatter og resultater af missioner i 2009 om spørgsmål vedrørende grundlæggende rettigheder, som har vist, at der er mange udestående problemer og specifikke eksempler på krænkelse af grundlæggende rettigheder, som kræver hurtige konkrete initiativer, mellemstagede strategier og langsigtede løsninger og opfølgning fra EU-institutionernes side, som f.eks.:

- beskyttelse af de fire grundlæggende friheder som en del af EU's grundlæggende retsorden, med særlig opmærksomhed på EU-borgernes frie bevægelighed
- beskyttelse af de rettigheder, som alle personer på EU's område har, uanset statsborgerskab
- beskyttelse af retssikkerheden og eksistensen af passende kontrolforanstaltninger, som det hører sig til i et solidt demokratisk system
- garanti for beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred, herunder indsamling, behandling, overførsel og lagring af økonomiske oplysninger og personoplysninger, både inden for og uden for EU, i overensstemmelse med principperne om formålsbegrænsning, nødvendighed og proportionalitet og med retten til berigtigelse og klageadgang og skabelse af den rette balance mellem individuelle frihedsrettigheder og den kollektive sikkerhed, der trues af nye former for terrorisme og organiseret kriminalitet
- bekæmpelse af menneskehandel - navnlig handel med kvinder og børn - eftersom det er en form for slaveri; bemærker, at det, på trods af den lovgivning, der er blevet vedtaget, og de politiske tilsagn, der er blevet givet på EU-plan og nationalt plan de sidste mange år, skønnes, at flere hundrede tusinde mennesker hvert år indføres i EU som led i menneskehandel eller handles inden for EU's område, og understreger, at det er nødvendigt at gøre en mere energisk indsats for at bekæmpe denne kriminalitet, bl.a. ved hjælp af det nye forslag til EU-direktiv, som indeholder forslag om at udnævne nationale rapportører, der skal overvåge gennemførelsen af politikken for bekæmpelse af menneskehandel på nationalt niveau

Onsdag den 15. december 2010

- beskyttelse af flygtninges og indvandreres rettigheder ved at sikre, at EU's forvaltning af migrationsstrømme og forhandlinger om tilbagetagelsesaftaler med tredjelande ikke indebærer risiko for, at sådanne personers menneskerettigheder krænkes
- beskyttelse af de rettigheder, der tilkommer ofre for vold, kriminalitet, krig og menneskerettighedskrænkelser - et område, der kræver lovgivning på EU-plan - uden at fjerne opmærksomheden og omkanalisere ressourcerne fra forebyggelse, bekæmpelse af kriminalitet og terrorisme og afhjælpning af de tilgrundliggende årsager; fremhæver EU's offentlige høring om forbedrede rettigheder for ofre for forbrydelser og vold, der blev indledt i begyndelsen af 2010, og ser frem til Kommissionens opfølgningsforslag om praktiske foranstaltninger til støtte for ofre under retssagen; erindrer om medlemsstaternes initiativ til en europæisk beskyttelsesordre med henblik på at øge beskyttelsen til ofre, som bevæger sig mellem EU's medlemsstater, men opfordrer indtrængende til, at der foretages en retlig afklaring af dens bestemmelser
- udvikling af en EU-strategi om barnets rettigheder gennem praktiske foranstaltninger til bekæmpelse af børnemishandling, seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi for at fremme sikrere brug af internettet og afskaffe børnearbejde og børnefattigdom, i betragtning af at skønsmæssigt 10-20 % af alle børn i Europa vil blive udsat for seksuelle overgreb i deres barndom, at forskningen viser, at de børneofre, som afbildes i pornografien, bliver yngre, og at de nuværende globale økonomiske forhold truer med at presse flere børn ind i arbejdsstyrken og/eller ud i fattigdom
- fremme af EU's asyl- og indvandringspolitik på grundlag af værdier og principper i traktaterne, chartret og den europæiske menneskerettighedskonvention (EMRK):
- udformning af en EU-strategi om rettigheder for handicappede, som stadig lider under forskelsbehandling i deres sociale, arbejdsmæssige og kulturelle liv
- forbud mod og afskaffelse af alle former for forskelsbehandling på grundlag af chartrets artikel 21 på alle områder, herunder etnisk profilanalyse, samtidig med at de berørte retlige ansvarsområder og kompetencer fastlægges
- beskyttelse af den sproglige mangfoldighed som Europas kulturarv, herunder mindretalssprog
- forbud mod straf for at anvende et andet sprog end en medlemsstats officielle sprog
- bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse
- udarbejdelse af en handlingsorienteret strategi på EU-plan med henblik på at fremme integration af romaer og indarbejdelse af spørgsmålet i politikgennemførelsen på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan samt etablering af et samarbejde mellem medlemsstaterne og EU
- etablering af EU-dækkende rammer for proceduremæssige rettigheder for mistænkte i straffesager
- garanti for og fremme af pressefriheden i Den Europæiske Union, hvis situation forringes år for år, og hvor de mest markante kendsgerninger er mediekoncentrationen, det pres, der lægges på journalister og deres arbejde, og retsforfølgning af journalister uden reel og seriøs grund
- evaluering af de eksisterende tilbagetagelsesaftaler i EU og vurdering af den indvirkning på de grundlæggende rettigheder, som EU's politik for tilbagetagelsesaftaler har
- fremme af social integration af mere sårbare personer gennem uddannelse og positive foranstaltninger, herunder personer i fængsel eller tidligere fanger, og personer, der afsone alternative domme, samt alle andre foranstaltninger, der fremmer deres resocialisering;
- ret til uddannelse for alle
- beskyttelse af indvandrere, navnlig asylansøgere

Onsdag den 15. december 2010

- opmuntring af civilsamfundet til at fremme en gennemskuelig og regulær debat om grundlæggende rettigheder for at sikre, at de værnes i videst muligt omfang
- bekæmpelse af alle former for racisme, fremmedhad og antisemitisme
- fremme af større forståelse mellem de forskellige former for tro og kultur med henblik på at forbedre den europæiske integrationsproces
- beskyttelse af ulovlige indvandreres rettigheder i EU
- beskyttelse af ytringsfriheden og alle mediers og pressens frihed, uafhængighed og pluralisme samt fri informationsudveksling
- beskyttelse af retten til at tænke frit og til samvittigheds- og religionsfrihed mod krænkelse, eftersom dette er en grundlæggende rettighed, der er nedfældet i chartrets artikel 10, som omfatter frihed til offentligt eller privat at udøve sin religion eller tro;

*

*   *

50. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd, Rådet og Kommissionen, medlemsstaternes og kandidatlandenes regeringer og parlamenter, De Forenede Nationer, Europarådet og Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa.

Reklamers påvirkning af forbrugernes adfærd

P7_TA(2010)0484

Europa-Parlamentets beslutning af 15. december 2010 om reklamers påvirkning af forbrugernes adfærd 2010/2052(INI)

(2012/C 169 E/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF af 12. december 2006 om vildledende og sammenlignende reklame ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 af 27. oktober 2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse (forordningen om forbrugerbeskyttelsessamarbejde) ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EFT L 149 af 11.6.2005, s. 22.

⁽²⁾ EUT L 376 af 27.12.2006, s. 21.

⁽³⁾ EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 364 af 9.12.2004, s. 1.